

ДІЛО

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. по-
м. Конто почт. ш. 504-060.
143-322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор при-
ймає від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голандії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословаччині 30 ч. н.
— в усіх інших краях по
7-50 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-25.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Чого боїться Москва?

Графиня Олександра Толстої, донька сла-
вно російського письменника Льва Толстого, за-
писала у вигляді в Стратмор, Па., що в Світовій
Сові невідомо вибухне революція. Вона
сподівалася, що в 1932. році на Світовій Укра-
їні був жалюгідний голод, у часі якого померло
до десяти мільйонів людей; навіть більше-
ше, а саме урядово зареєструвала тоді 150
мільйонів людей з голоду. А в тім самім часі,
коли вона, більшовики вивозили збіжжя за кор-
дон. Вона додала, що більшовики в поспіху го-
тувалися до війни.

Кореспондент нью-йоркського „Таймсу“, Волтер
Доранті, в наслідок з Москви з 25. лютого
сповідає, що за 14 літ, як він жив у Москві, аж
ніколи не помітив дійсного і поважного страху
перед темними літерами більшовицької влади. Це
можливо жак перед війною, каже він.

Міжнародні політичні події при кінці мину-
лого року і в початку цього року, як передає
Доранті, викликають поважні побоювання війни
серед членів Світового Союзу. Ті побоюван-

ня спираються на таких фактах: 1) Зріст збро-
ни Німеччини, найбільше промислової країни в
Європі. 2) Розбудова нових мощених доріг і мо-
торизація руху в Німеччині. 3) Плани канцлера
Гітлера повернути давню яву Німеччини че-
рез заборчу політику на Сході, то значить ко-
штом Світового Союзу. Більшовики заперечують,
що німці ведуть інтриги і шпionaжу на Україні,
Білорусі, на границі Фінляндії та кругом Петер-
бурга.

Тимчасом дипломатія Німеччини стараться
добути на свій бік Польщу, обіцяючи їй Литву,
а також заходиться і в Англії та Франції, щоб
придбати їх для своєї політики. До того і Япо-
нія може стати у важнім моменті по стороні Ні-
меччини.

Вкінці Доранті згадує про плановані нові
договори взаємної допомоги держав, додаючи,
що в Москві сумніваються, чи у випадку війни,
отже головні проти Світу, ті умовники поспі-
шили би в армію на рятуюнок.

Цілі села на Світській Україні винищені голодом.

Нью Йорк, 27. лютого.

В п'яті та останній своїй статті, поміщеній
середі в „Нью Йорк Джернал“, описує Томас
Вокер свої помічення з цілости українських сіл.
Вони, що яких 20 миль на південь від Києва він
візав село, що вимерло з голоду.

Зали 40 осіб у тім селі лишилося в живих.
Людська війна перед смертю кожного по та kota, бо
ні та корови забрали більшовики для „колхо-
зу“. Бачив хлопця, що спух з голоду. Йому по-
мер батько також з голоду, а хлопець не міг його
похоронити, бо всі лопати забрали більшовики.
Отак прикрив трупа соломою і показав його ко-
лекціонерові після двох місяців. У газеті є сві-
тлина обох.

В Києві хлопцеві не хотіли дати допомоги у шви-
тлі, кажучи, що він не більшовик, а українець.
Одного чоловіка вбили два роки тому, що був
зобов'язаний до невідомого царя Миколи II. Шість мі-
сяців сидів у невеличкій кімнаті — 21 квадрат-
ний стіл — а разом з ним було 70 інших в'язнів.
Кожного дня брали його до вогняної пивниці і ка-

зали писати історію свого життя на те, щоб пе-
рекопати, чи піти правду. Дехто підозрівав,
що це справді бувший цар.

Селяни казали, що більшовики тому не да-
ють харчів українцям, бо боїться їх пімоти. Вони
за багато вже अनुщальсь над українським селян-
ством, щоб не могло пройти безварно. Тому ви-
нищується голодом ціла нація.

Вокер сам зазначив, що вже даліше небез-
печно збирати свідання і тому виїхав до Москви.
Там уже не мав камери і більшовики його не під-
озрівали. Але тімше шість мали інші кореспон-
денти. Їх приловили з фотографіями і посадили
в тюрму.

Вокер твердить, що теперішня зима є одною
з найгірших і тому радить посилати поміч селя-
нам, але не в руки уряду, а просто населенню,
бо більшовики все заберуть. Але як це зробити,
Вокер не каже. Його кінцевий висновок такий,
що московські сатрапи хотять голодом винищити
нарід на Україні.

За поворот Німеччини до Ліги Націй.

НОТА БРИТАЙСЬКОГО УРЯДУ.

ЛОНДОН, ПАТ. Райтер повідомляє, що
бритійський уряд переслав німецькому урядові
ноту з протестом проти односторон-
ного порушення версайського трактату. Нота
спрадує, що ціло наради британських міні-
стрів у Берліні було змінити військові обме-
ження Німеччини. Крім того В. Британія не
може згодитися на збільшення німецьких
військ до 36 дивізій.

ДВА ПИТАННЯ ДО НІМЕЦЬКОГО УРЯДУ.

БЕРЛІН, ПАТ. Бритійський посол
Фон дер Гольц від свого уряду приказ відіслати
німецького мін. закорд. справ фон Нойрата і по-
ставити такі два питання:

- 1) Чи Німеччина відкине своє рішення про
вступлення в Лігу Націй?
- 2) Чи Німеччина візьме участь у системі
безпеки, про яку згадує британсько-
французька заява з 3. лютого ц. р.?

Демарш урядів В. Британії, Франції та Італії в Ковні.

ЛОНДОН, 19. 3. ПАТ. Консервативний по-
літик Мур закликає у палаті громад інтерпелю-
вати про порушення литовським урядом мемельського
статуту. Пос. Мур запитав чи британський уряд
інтервеніюватиме спільно з іншими державами,

Від прихильної відповіді залежить рішен-
ня британського уряду про виїзд мін. Саймона
і мін. Ідена до Берліна.

ПРИХИЛЬНА ВІДПОВІДЬ НІМЕЦЬКИНИ.

ЛОНДОН, 19. 3. ПАТ. Мін. Нойрат, роз-
глянувши зміст ноти, заявив негайно британ-
ському посолу, що Німеччина годиться
з пропозиціями британського уряду. Тому жде
на приїзд британських міністрів і переговорю-
ватиме над усіми справами, про які згадує ко-
мунікат з 3. лютого ц. р.

МІН. САЙМОН ІДЕ ДО БЕРЛІНА.

Після такої заяви мін. Нойрата британський
уряд рішив, що мін. Саймон і мін. Іден віді-
їдуть до Берліна в неділю 24. березня ц. р. Опис-
ля мін. Іден відіде до Москви і до Варшави.

Здогадуються, що британський уряд буде
домагатися від німецького уряду, щоб обни-
зив число дивізій війська.

які підписали мемельський статут у Ковні за-
привернули у Мемелі конституційного положе-
ня. Мін. Іден відповів, що британський, фран-
цузький та італійський уряди інтервеніювати-
муть у цій справі в Ковні.

Проти вствривання Ліги Націй.

ПАРІЖ, 19. 3. ПАТ. Аваз повідомляє з Ри-
ну: Не вважаючи на заходи Абсінції, щоб Ліга
Націй вирішила її конфлікт з Італією, італій-
ський уряд доручив своєму послові в Абс-
сінції для безпосередніх переговорів. Політичні
зауваження, що італійський уряд спільно

уважливо за рухом збройних сил у північній
Абсінції.

НЕАПОЛЬ, 19. 3. ПАТ. Вчора відплив до
східної Африки корабель Монтегерро з транс-
портом 500 вояків і старшин. Ніні корабель Ке-
ліліно відплив з воєнним матеріалом.

Адвокат

Д-р Володимир Краснопера

відкрив канцелярію
в Золочеві, вул. Семінських ч. 12.

„Європейська хліборобська ідея“

та міжнародна торговельна
політика.

(Власна кореспонденція з Берліна на основі
розмови нашого кореспондента, д-ра З. К., з од-
ним із представників „хліборобського стану“).

Кожний, хто в останнім році отримав о-
чима приглядався торговельній політиці Німеч-
чини та інших держав, мусів завважити, що в
цілех і методичній міжнародній заграничній тор-
говельній політиці заходять засадничі зміни.
По очевидній невдачі льондонської світово-го-
сподарської конференції перед приблизно пів-
тора роком, коли найкращі голови тодішнього
господарства старалися рятувати розпадаючу
систему товарообміну, зачали майже у всіх дер-
жавах знов признавати сільське господарство
за підставу до існування національного життя
та його розвитку, а внаслідок того систематич-
но дбати про дуже упосліджені внутрішній
ринок. Недавні, в промислових краях аж над-
то упадаючі в око підкреслювані експортної
господарки уступили місця переконанню, що
тільки той нарід буде на твердій підставі, який
у своїм злібнім до купівлі сільським господар-
стві має певного консумента для більшої части-
ни власних промислових виробів. Коли погля-
немо тільки на старий край відомої торгівлі,
Англію, яка тепер цілою силою повертається
до загально-державної вільної торгівлі, підтри-
мувати ріаночно по змозі і своє сільське го-
сподарство, або коли подивимося на нову госпо-
дарську політику Рузвельта, де привирається
провести галка, що поворот до землі, до влас-
ного життєвого простору мусить бути підста-
вою кожної розбудови, то це призводить нас
лиш до висновку, що коначною передумовою
кожного вивозу є довіз. Отже й тут та ідея, що
найголовніше завдання здержати власне сіль-
ське господарство, та що нині без взаємностей
у міжнароднім господарським життю не влад-
ся нічого осягнути.

Для кожного ясна нова німецька торго-
вельна політика одного з німецьких провідни-
ків, який свого часу сказав: „Або Німеччина бу-
де хліборобською державою, або Німеччини
не буде“, — під спільним знаком „європейської
хліборобської ідеї“. Її головна мета впровадити
означену кількість продуктів аграрних країв
до нового німецького торгового плану, які за-
безпечувалиб злосмотрення внутрішньо-німець-
кого ринку, і через те скріпити споживчу силу
тихже аграрних країв у користь країв проми-
слових. Бож відома річ, що це заткане госпо-
дарське русло може знову піти в рух тільки че-
рез підвищену спотребованість промислових ви-
робів в аграрних краях та багатих на сировину
навідворот через більший відплив аграрних
продуктів до густо заселених промислових
країв, особливо європейських. Але цього не о-
сягнеться ніколи при впертім підтримуваним
хвилювним торговельним бізнесів або митних му-
рів, поставлених з егоїстичних причин. Конеч-
ність вимагає всякими способами створити но-
ву ефективну покупну силу так у краю, як і за
кордоном, а не задовольнятися поодинокими
симптомами покращення. Таке піднесення по-
купної сили можна осягнути тільки піднесенням
життєвого й культурного рівня, особливо в хлі-
боробських краях, в яких спочиває ще бага-
то невикористаної покупної сили, так сказати
„замерзлої“ через те, що хлібороб чи фермер
не може пролати своїх продуктів по справед-
ливих цінах

Це є контрестетичною „європейською хліборобською ідеєю“, яка від більше як одного року стала провідним мотивом німецької закордонно-торговельної політики. Сьогодні, коли всі інші засоби, як кляузулі подешкі, демпінг, високі охоронні мита, господарська експансія за всяку ціну, а навіть заморська колонізація менше цілком, а навіть заморська здобути нові ринки, не має ліпшої дороги над цю: змагаючи до створення нової купної сили дати змогу вивозу країнам аграрним і тим, що постачають сировину, хочби навіть прийшло зрестися з усім господарського егоїзму та на засаді взаємності. Якщо ця думка, яку вже зрештою Німеччина зрештою вала в кількох торговельних договорах, загально переїде, то світове господарство може сподіватися приходу періоду, хоч що правда повільного, але тим більше певного зростання; а що вона перепереться, то про це по-старанню покличуть до життя в нових торговельних договорах „мішані комісії“, в яких сидять при одному столі німецькі та закордонні заступники сільського господарства, що часто на причуд скоро приходять до згоди.

Крім тих засадничих господарських точок погляду є „європейська хліборобська ідея“ також в інших напрямі переломовою; вона проти-імперіалістична і змішає в собі не тільки мир Європи, але можна сказати світу. Коли вона практично переїде, то з цією хвилиною належати політичний і господарський імперіалізм до минулих. Вона йде різко всупереч так званому господарському лібералізму, що розбудовою комунікаційних засобів, відкриттям земних покладів, а не мало теж використанням чужих країв довіда до величавої ери господарської експансії, яка по своїй внутрішній суті мусіла вибухати в імперіалістичному напрямі і часто доводила не тільки до використання слабшого співмика, але навіть до знищення або принаймні до гноблення чужої народності.

Навпаки „європейська хліборобська ідея“ як найглибший вираз нового господарського ладу хліборобів старатися цей імперіалізм давніших часів цілком усунути. Замість трігнублювати чужу народність, а особливо хліборобство чужих країв, вона старатися його скріпити і підтримати; робиться все можливе, щоб підвищити спотребування продуктів європейської цивілізації при допомозі широких мас, знятих у хліборобстві. У Німеччині це вже в значній мірі вдалося: підвищено на більш як 20 проц. не тільки купну силу хліборобства, але й цілого німецького народу, разом із фабричним робітництвом. Це вдалося досягнути передовсім, втягаючи до процесу праці біля 6 мільонів безробітних, що на оживленні загального господарства відбивається вже щораз більше.

Імперіалізм і хліборобство це два цілком протилежні поняття. Але чому? Відповідь одніюка і ясно: хлібороб не має ніякого інтересу ані до воєнних походів, господарських експансій або територіальних поширень, ані тим менше до гноблення чужих народів або до торговельних війн. Для цього він надто зв'язаний з рідною землею, за глибоко закорінений у своїй скрібці та за миролюбний. Він знає дуже добре, що війна і неспокій ідуть тільки на його рахунок, він знає, що війна нищить його рілля і городи та коштує крові його та його синів. Так само як він тримається свого народу й улюблених звичаїв та обичаїв, поважає і шанує він чужу народність. Тому він має тепер повне зрозуміння для своїх товаришів по званні за кордоном і не має нічого проти допомоги для них, коли німецька внутрішня торгівля дасть до цього змогу. Це стверджують найновіші торговельні договори з Голландією, Данією, Польщею і т. д.

Так відкинувши нездійсненні теорії про брідання народів, що в практичній пристосованні ведуть до абсурду, та всякий господарський романтизм, Німеччина працює тверезо й річливо а цим напрямі та при допомозі повнонадійних метод. Та безумовно підставою до кінцевого успіху є, щоб і закордон ішов у царі та зі свого боку через відповідні заходи причинявся до

переведення цих нових ідей, як це в цілій низці випадків уже сталося. Отже замість господарського бойкоту, який проповідують тільки деякі в цьому заінтересовані чисто торговельні кола, потреба можливо повного віддиху для ринку при активній співучасті продукуючих хліборобів усіх країв.

Що в цей спосіб ведеться практична політика мира — ба що „європейська хліборобська ідея“ можна майже назвати символом мира народів — виходить уже з факту остаточного

відривання з імперіалістичними методами з політики та господарств, що є чи не найважливішим кроком до заведення мира, і то не тільки в Європі. Європейська хліборобська ідея рухає за мир ліпше і тривкіше, ніж усі договори і союзи, що нині знова приходять на денний порядок, а кінець-кінцем змагають тільки до односторонньої підтримки деяких інтересів у господарстві і політиці, а тим самим до політичного й господарського імперіалізму.

— 0 —

3 життя українців у Чехословаччині.

Шевченківський концерт у Празі.

Цьогорічне Шевченківське свято, що відбулося дня 14. березня в залі „Радіо“ у Празі, стояло на пошій мистецькій висоті. Причинилося до того влучне підбрання програми і виконавців. Більшість точок програми виповнила знава співачка п. Марія Сокал. Публика в захопленні витала дорогого гося.

Концерт почався святочною промовою проф. Л. Відецького в чеській мові. Вітак традиційний „Заповіт“ Стеценка. Заматю похоронна інтерпретація не могла людей переконати, що поет запевняє: „Вставайте, кайдани порвіть!“ Правда, і композитор того не відзначив.

Вийшла на сцену п. Марія Сокал, привитана гучними оплесками. Почала опівати. Ми почули прекрасне відтворення змісту поодиноких пісень. Матеріал, досконалість технічна, а головню внутрішнє переживання залюбленої дівчини (в більшості українських композицій), то найвищої підлітка, що хотів би потанцювати (Ревуцький: На вулиці скрипка грає), відзначає нашу артистку. Відповідна гестикація і міміка доповнює спів так, що знаємо добре, що хоче автор висловити у виконуваних творі. З композиційного огляду були дуже цікаві дві демківські пісні Миколи Колесси і Ревуцького: Червоная рука, Моя мила-премила і На вулиці скрипка грає. Із знавих річей співав п. М. Сокал Барвінського: Ой, зійди, зійди, Стеценка: Плавай, плавай лебедонько, Лисенка: Ой, одна я, одна і Рохманінова: Полюлася, одружилася.

Вершиком опрацювання і прекрасного виведення були 3 останні оперні арії. Стільки чуття та драматизму мало коли доводилося чути. Були

це арії в опері Шарпентіс: „Люба“, Путцлі: „Мадам Батерфляй“, Мусоргський: Думка Панаї і „Сорочинського ярмарку“. Родумілася, та публика домагалася наддатків, яких п. Сокал відмовляла.

Фортепіановий достріб був у руках проф. Антона Рудницького. Своім дискретним аккомпаніментом притинився п. Рудницький до мистецького заокруглення цілоти.

В програмі були ще дві інструментальні точки і деклямація п. А. Чернявської. Тріо, зажене з п. Кисикова (скрипка), п. Вечтомова (челло) і п. Вечтомова — це камеральні одиниці, знаменито зіграна. Дуже добре відчували виконавці драматичне значіння твору. Відіграли тріо г-моль Сметани, написане під вражінням болі за помершою донечкою. Теж добре виконали своє завдання наша п'яністка п. Сасович-Шурдова, що дбайливо опрацювала тяжкий з технічного боку твір Верді-Ліста „Ріголетто“.

Концерт закінчив Український Хор мистоту Лисенка. Школа, що хор, який був значно головним виконавцем Шевченківських концертів, обмежився цим разом до мінімуму. Хор держався добре. Рім не тяжка і не надзвичайна. Ми звикли у того хору чути ліпші річі у дуже добрім виконанні. Прикро також, що наш диригент-маестро п-і Росінович-Шуровська не мала багати в руках. Чи не гріх, маючи таку одиницю між собою, випустити її з рук?

Єдиною хибкою концерту було те, що дого гягнувся і незлічком того, не зважаючи на добрих виконавців, змучив людей. Е. Ц.

Відносини в Совітах.

„І ти бачиш правильно Совіти...“

У берлінському видавництві „Нібелонген-Ферлаг“ появилася тому кілька днів книжка під наз.: „І ти бачиш правильно Совіти“. Це одна з найкращих і найцікавіших книжок, які з'явилися на тему совітських відносин за останні роки. Вся книжка складається з оповідань фахівців із різних ділянок знання і праці, які довший час працювали у Совітах, в різних частинах держави та на найрізноморідніших царинах життя. 14 інженерів і фахових робітників, чотирьох хліборобів, один лікар, одна жінка і кількох інших „спеціалістів“, що походили з різних країв: Німеччини, Америки, Англії, Австрії, Бельгії і Фінляндії, — всі вони оповідають свої переживання і помічання. Іхні звіти прикрашені численними фотографічними знімками, а додучені документи підтверджують правдивість сказаного. Ця книжка, це просто необхідне джерело для всіх, хто студіює совітські відносини. Сьогодні виймаємо з цієї книжки один уступ: оповідання лікаря.

Що оповідає лікар про Совіти?

„Підчас моєї діяльності в одному повітовому місті в характері лікаря і керівника пошесного відділу Санітарної Управи, я видав розпорядження, що треба знищити вагон віпсутих оселедців. Цілий вагон (яких 14.000 кіло) вивезено на 8 км. за місто. Тоді виконано там лям, скинуто туди оселедці, оббито їх вафтою і валном і присипано землею. Коли я два дні пізніше випадково

переходив коло того місця, зі здивуванням і бо-трахом побачив я, що ями були розкопані і оселедці щеали: доокличне населення викопало їх і з'їло. Наслідки були жахливі: масове смертельне затравлення, за яке мене зробили відповідальним. Місцеве ГПУ арештувало мене і хоча за 9 днів пустило на волю (всіх 9 днів я пересидів) — мене звільнили з моєї посади за „занадбана обом'язки“...“

...У коштах медичній установі, у кожному шпиталі директором призначений в коштах який здебільша не має найменшого поняття про медицину. Так нпр. у поліклініці, в якій я працював, моїм шефом був колишній вальничий сторож, який акуратно змія — ледви читав і писав. Швидко прийшло між нами до конфлікту. Я переводив якраз — при застосуванні всіх антисептичних засобів — одну важку операцію плування, коли раптом мій „товариш начальник“ ввійшов до операційної салі. Папіроска в зубі, у брудному баранячому кожусі оперся і похлюпав над операційним столом. Коли я звернувся до увагу на його недопустимий поведінку, він різко накинувся на мене. Мене поставили за „неповагу“ перед товариський суд.

Лікарі мусять перейти „політичну школу“. На одному такому іспиті задала мені таке питання: „Що ви зробили би, товаришу, коли б мали у шпиталі тільки одну давку тифозного сепсу, але двох пацієнтів, хворих на поворотний тиф: одного партійного діяча і безпартійного. Кого ви лікувалиб передовсім? Моя відповідь звучала, очевидно, так: „Того, котрий потребував би швидше поміч“. За ту відповідь відібрали до моєї службової книжки: „Політичний епітафій“.

Підчас моєї діяльності в характері змішаного лікаря присутній раз до мене начальник стації і казав мені заохочуватися транспортом влізів, в якому — як казали конвоєнти — було мерло за тиждень 100 осіб. Я побачив жахливий образ, якого по війні не мабуди. Вагони були переповнені не лиш чоловіками, але і жінками та дітьми, які були навіть мертві і розложивши. Це були кулаки, яких сиділи в Україні. Довіда було страшенно важче. Со вагонів були густо поперезані лопатками. Тільки одна маленька підлога була вільна. Кожий на

Зброєння Австралії і невдоволення Японії.

Японська преса пише широко про рішення австралійського уряду збільшити своє летунство. Це рішення викликало велике вражіння в японських колах і було несподіванкою після візиту австралійського міністра закордонних справ Лейнга в Токіо минулого року, яка довела

до наладнання взаємин між Японією та Австралією. Австралійський уряд замовив в Англії 36 бомбовозів, які перевезуть до Австралії в найближчому часі. Японська преса пише, що зброєння Австралії є наслідком спільної акції Злучених Держав і В. Британії на Тихому Океані.

Перед загальною військовою службою в Австрії.

ВІДЕНЬ, 18. в. ПАТ. Бурмістр Вілльям Сміт у своїй промові на візві католицької молоді зазначив, що в Австрії введуть загальну військову службу.

завжди діставав денно як цілий харч 50 грамів порчкою хліба. Я подав про це повідомлення, після чого вийшли мене до ГПУ і примусили побоюватися на письмі, що ніколи нікому не скажу про ті відносини ані слова...

Мілітиризація Г. П. У.

(УП — Берлін.) Московське ГПУ (його військовий відділ) для спеціального призначення відомі у світі як меч всесвітньої революції. Спершу було чека, яке відало перемінене на ГПУ, щоб згодом його формально знести і зробити комісаріат внутрішніх справ. Формально ГПУ не зникло, а фактично воно остало таким, як і було завжди і завдання його в нічому не змінилось.

В 1932 р. відділ спеціального призначення при ГПУ мали у своєму складі коло 90.000 людей, організованих в полки та курії. Полки стояли в більших містах та околицях, де є важна індустрія. Полки діяли на курії, яких скільки всього була залежна від потреб та раз-ураз змінювалася. Курії були окремою боевою одиницею і мали таке озброєння, щоб могли відступати в боротьбі як самостійна одиниця. По менших містах були лише курії.

Половина відділів ГПУ робила охоронну службу при залізницях, телефонних та телеграфних полках, охороняла заводи і уряди та стояла до розпорядимости всім партійним установам при переведенні їх завдань. Всякі урядові комісії, що виїжджали на села, мали все охорону з ГПУ. Друга половина стояла все на поготові і була вишколена спеціально для поборювання контрреволюції. Всякі масажі селівства в часах колективізації і індустріалізації переводились відділами ГПУ, а лише дуже мало притягувано до них регулярні військові відділи. В ГПУ служили лише люди, вірні режимові і певні під кожним оглядом просто тому, що вони боролись не за владу, а за себе і за своє життя. Вони знали, що на випадок програної їм нема чого залишатись в живих, бо народина невинність проти них занадто велика.

В 1934 р. ГПУ формально зліквідовано, але не зникло його військових відділів. Тепер сила цих відділів доходить до 150.000 людей. Вони організовані в окремі дивізії з відділами артилерії і танків. Для охорони границі, комуналізації, індустрії та влади є окремі формації ГПУ в силі коло 300.000 людей.

Всі ті формації є так організовані й озброєні, що попри призначені їм спеціальні завдання, можуть бути вжиті в боях як чисто військові відділи. Першим їх завданням є і буде поборювати контрреволюцію. Їх збільшення по-

сильється дуже непевними часами, які переживає СРСР, Союз, Воєни сконцентровані найбільше на Україні та на Білорусі і на Кавказі.

Умовини праці в большевицькому раю.

Німецька преса подає, що 19. м. м. в місті Горький відбулася велика обласна конференція директорів заводів, відпоручників фабричних комітетів і партійних секретарів. В зв'язку з цією конференцією подає московський часопис „За індустріалізацію“, що фабрики не виконують як слід призначеної їм програми та що продукція товарів постійно падає замість підноситись. Отже щось протилежне до того, що говорилось прилюдно на московських з'їздах в цьому році. Директори заводів вказували на те, що робітники але відживлюються, погану мешкають та неправильно одержують свою зарплатню плативо. В заводській ідальні приходить щораз менше народу, бо там дають мало їсти і до того погано. Щось купити також трудно, бо на це треба стратити багато часу стоячи в черзі. З той причини робітники покидають місця праці та шукають щось кращого, де можна би було по людськи жити. Ось причини, чому большевицька індустрія працює погано.

Хліборобський ліцей у Черниці.

Ще перед кількома місяцями основано хліборобський ліцей з українською мовою навчання, якого осідком буде село Черниця біля Миколаєва повіт Жидачів. Ліцей з трілітньою наукою має увійти в життя швидко з початком веснян. р. (1. кляса), але вже небагато — приблизно в половині квітня ц. р. — львівська шк. кураторія покличе на практику тих, що їх на практику прийняла і про це повідомить інтересованих. Прийняті кандидати будуть відбувати практику на ліцейському фільварку в Черниці, яким має управляти інж. Євген Брилинський, дотеперішній управитель української приватної хліборобської школи в Миловані, пов. Товмач і він має теж зайнятися практичним вишколом кандидатів. Винятково цього року практика буде тривати всього кілька місяців замість на будуче один рік. Практиканти мають здати після вступний іспит на основі знання, що його набули в часі практики і будуть прийняті до першої кляси ліцею.

Управа ліцею досі ще не перебрала управи фільварку, а директор ліцею інж. д-р Михайло

Смаку і аромату
додасть Твоїй каві
Правдига Франка
приправа

А на конгресах в Москві заявляють світові, що СРСР збираються наздігати і перегнати Європу й Америку. Як до цього ще далеко, бачимо наглядно зі звіту з конференції.

Рівночасно з тим подає часопис „Ізвестія“ з Москви про умовини робітництва в Москві, які є куди кращі, як на провінції в місті Горький. Москва має 1.011 вінд в домах, з яких працюють тільки 584. Решта нечинні і то навіть по дев'ять поверхових домах, де досить важко дістатись до високоположених мешкань стомленим при праці робітником. Відан не працюють тому, що не можна їх направити через брак записних частин.

(УП — Берлін).

Ще про духовника всіх вір та обрядів.

Лист Митроп. Курії вірменсько-католицького обряду.

Митрополита Курія вірм.-кат. обряду прохав ласкаво помістити на сторінках „Діла“ ось висловлення:

У шан. часописі Панів появилася дня 13. к. м. нотатка, яка полягає на очевидному непорозумінні. Бо ніхто не зголошувався до Консистоції вірменського обряду з переходом на вірменський обряд, зате зголосилось кількох духовних і велика кількість світських чужовірців, щоб прийняти їх до Католицької Церкви і під дієзвільну юрисдикцію, але зі збереженням дотеперішнього їх обряду.

Становище, заняте в цій справі Консистоцією, було подиктоване тактикою, вже прийнятою в деяких католицьких дієцезіях, яких Н. Ординарій приймають під свою юрисдикцію чужовірців східних обрядів, що вертаються до шкоти з Католическою Церквою, залишаючи їм на дальше їх власний обряд.

Вірменська Консистоція, кермуючись найвищим наказом нашої св. Релігії, просби петентів вважати не відкинула і своєю тактикою бажала владити їм наближення до Церкви. Однак одночасно дала від себе заяву, що вирішення цієї справи полишає тим духовним чинам, що єдино до того покликані — оскільки очевидно виявиться, що петенти заслуговують на довіру, що вони ділають у добрий вір.

За Митроп. Курію вірм.-кат. обряду:

Ks. Dyonizy Kajetanowicz.

НОВІТНІЯ „ХЛЕСТАКОВ“.

При цій нагоді згадаємо ще, що станіславський протестантський „Стиг“ у своєму найвищому числі з 20. березня ц. р., ч. 2 (36), подає про „лекона східно-візантійського обряду“

Ігнатія Височанського, про якого тут іде, свої цікаві інформації. Під наголовком „Новітній Хлестаков“ читаємо там між іншим:

„Діло“ з дня 13. березня принесло статтю п. н. „Духовник всіх вір та обрядів“, у котрій подає, як то Ігнат Височанський вивів у поле вірменський митрополічний ординаріат у Львові та натягнув останнього, під позором згодошення свого переходу зі старо-католицького на римо-кат. обряд, одержуючи від вірменської Митропол. Курії у Львові дуже похлібні листи за підписом самого архієп. Теодоровича.

Представлена в тій статті „Діла“ картина не повна, тим то доповнюємо її тим, що нам відомо. Згаданий п. Височанський пробував щастя також у нас, українських євангеліків-лютеран, тільки тут швидко пізнався на його вартості й показав йому двері, бачучи безнадійність його поправ. Відомо нам, що той самий п. Височанський був навіть із візитом у станіславського греко-кат. єпископа-помічника Лятишевського, з нагоди іменин єпископа Хомишина і там називав себе візитатором „сполучених католицьких церков на Галичину і Волинь“. Цим зацікавив він деяких і між уніятами пішла погословка, що це має бути новий візитатор на місце Гудечка, котрий призначив його на своє місце, давши великі повноваження на усунування та призначування священиків. Так оповідав Височанський навіть особисто в однім бронзовничо-різьбарським зарєстаті, що недалеко від греко-кат. катедрі, і там доробляв (здається, на кредит) ланцюх до свого „єпископського“ хреста, бо, мовляв, золотий ланцюх він мусів продати, щоб допомогти білим. У зарєстаті йому повірили і зробили, повіривши у ширість слів „візитатора“.

Холєвчук перебуває від кількох тижнів у Варшаві, де бере участь у спеціальній міністерській комісії, що має виготовити докладний план навчання для хліборобських ліцей у Польщі. Такого плану до нині ще не було, бо не було тут взагалі хліборобської школи ліцейного типу й український ліцей у Черниці буде одною з перших шкіл того роду. Очевидно, через відсутність плану науки не присуплено ще до комплектування учительського збору і це станеться в літніх місяцях ц. р. по повероті д-ра Холєвчука з Варшави до осідку школи в Черниці.

Як зауважимо, до хліборобського ліцею в Черниці зголосилося поважніше число кандидатів, синів селян хліборобів, духовенства, світської інтелігенції, а навіть міських м'ясарів, але з огляду на брак у деяких кандидатів усіх wymaganiх конкурсом вимог, як теж і через брак відповідного приміщення на фільварку в Черниці, число прийнятих кураторією кандидатів буде — як кажуть — тільки кільканадцять. В осени ц. р., по переведенні відповідних адаптацій у мешкальних і господарських будинках на фільварку на цілі школи й інтернату (система виховання буде інтернатовою), приймуть більше число кандидатів, яке передбачене у кількості 30 до 40 на практику, чи пак на одну клясу.

Кураторія львівської шкільної округи (начальник віділу фахової освіти п. Загаєвський), що займається безпосередньо введеним у життя ліцею в Черниці і прийняттям кандидатів на практику, повідомить можливо ще цього місяця, а найпізніше в першій половині квітня ц. р. кандидатів про прийняття їх подання і завізвє їх до приїзду до Черниці.

С. Б.

ДОБРІ РЕЦЕПТИ

шиковні моди

в журналі

GARTENLAUBE

Кожний знає його веселу частину. GARTENLAUBE відоме своїми визначними співробітниками.

Дас дуже багато практичних порад, що влещують працю господині. Перегляньте раз один зшиток гарного німецького журналу для родин.

Verlag Scherl Berlin SW. 68.

Тільки освітою, культурою і вихованням збудемо кращу долю. Не жаліймо датків на скріплення освітніх змагань

Вистава чехословацької графіки у Львові.

Заходами Чеської Бесіди у Львові з нагоди 55-ліття проф. Т. Г. Масарика відкрили в неділю 10. б. м. „Міському Промисловому Музею“ виставу чехословацької графіки. Виставою тою хотіли зацікавити наше громадянство. Маємо змогу тут, на місці, у себе, запізнатися з мистецькою творчістю чехів, народу, що своєю культурою та життєвою потенцією займає лідерське місце в славянському світі.

300 творів, що їх маємо змогу оглядати на виставі це праці членів асоціації „Голлар“, що постоїла в 1917. р. та об'єднує чеських мистців графіків. Група „Голлар“ організує вистави своїх членів, видає спеціальні публікації та мистецький журнал, де і була інформаційна стаття про українську мистецьку графіку.

Чеська графічна продукція має свою давню традицію. Назва „Голлар“ має ім'я визначного чехаритівника, що працював з кінцем 17. ст. Репрезентативні імена мистців з доби чеського відраджіння Манеса та Марка, а в 2. пол. 19. століття Алеша — що прегарно ілюструє чеські пісні та приповідки.

Коли ще не було модерних фотомеханічних способів репродукції, чеські майстри були відомі як чеські спеціалісти-ксилографи, що гравірували способом давали знамениті інтерпретації мистецьких творів.

Ця традиція чеської графіки є може і причиною, що вистава має так дуже рівноважений характер; мало в ній шукання нових доріг, але багато технічної досконалості. Чеські мистці графіки це контемплатори, що творять для суспільності, яка віддана полюбилася цей рід мистецької творчості та радо прикрашає свої мешкання графічними картинками. Тимто в працях прасяких графіків багато образності, велику роль грає тематика побуту, краєвид.

Це має безперечно свою добру сторінку — робить пропаганду для краси чеської землі та її побуту.

Зпоміж артистів, що їх твори маємо змогу оглядати на виставі, належить в першій мірі зазначити ім'я проф. М. Швабіського. Цей нестор сучасного чеського мистецтва займався графікою вже як визначний майстер на виставі Академії Мистецтв. Його дереворити великих розмірів чи то з шпилью „рай“, чи дереворит зі св. Іваном

Хрестителем є технічно досконалі. Рисунок у них говорить про величезне знання академіста про суверенне опанування форми. Дуже приємні є офорти Швабіського; вони пригадують нордичську вітальність Поляка. Швабіський відіграв визначну роль як педагог, на його графічних курсах пройшов школу В. Касіля.

Вплив Швабіського відчувається і на самій виставі в працях інших артистів. З його школи Ділінгер, що має цілий ряд праць таких приємних своїм неокласичним спокоєм.

Адольф Алкс — фінезічний як рисувальник. Тематикою його ксилографів є сцени військові, копії в русі, мотиви праці. В його картинах багато життя, чашарської обсервації та технічної зручності.

Була цікавиться всіми родами графічної техніки. Майстерська досконалість зайнята в його ризовах на міді.

Графіком великої мистецької дисципліни є Моравец, а Кобліка своїми фантастичними дереворитами свідчить про цей, такий характеристичний багатом чехам своєрідний мистецтвознавство.

Т. Ф. Сімон зробив собі ім'я кольоровими дереворитами в прасяких мотивах. Він заслужений як добрий організатор, за його ініціативою постоїла група „Голлар“.

Мотиви з Праги з любов'ю перетворює Стретті-Цампові. У своїх барвних ксилографіях Стретті-Віктор є майстром літографії.

Багато темпераменту та виразу в експресійних дереворитах Сокола Кольмана. Мистець зручно орудує чорною площиною. Експресійна яскравість в у барвних літографіях Седлячя. В нього відчуваємо щось своєрідного чеського.

Крім загальних мистців виставили цілий ряд солідних праць Вік. д-р Тондль, Рамбоушек, в якого літографіях видимо вплив французької культури, Нойман, п-і Роусова-Віценова, Міллер Вондрові, що з великою зручністю представляє цікаві урбаністичні мотиви з різних країв Європи.

Вистава чехословацької графіки може сповнити для нашого громадянства у великій мірі педагогічну функцію, а передовсім наглядно показати яке широке може бути поле графічного мистецтва.

Д-р І. Іванець.

Вистава У. С. С. у Станіславові.

Станіславів увесь час під вражінням вистави У. С. С., яку відкрито під 2-го березня ц. р. Завдяки солідній підготовці Комітету проходить вона з повним успіхом. Кожного, хто проходить вулицями міста приманюють афіші з кричущими силуетами стрільців у шоломах. Давно теж не бачив Станіславів транспаренту з українським написом: „Повага історичним пам'яткам Українських Січових Стрільців“. Транспарент цей розвішено над вул. Собіського. Тимчасовий напис на каміні, де приміщено виставу.

Пять просторих кімнат 6. кофейні „Асторія“ перетворено у виставові салі. Тут огляда невелика історія, яку вчитуємо з портретів, малюнків, прегарних побільшених світлин, документів, збережених односторонь. Тут відчуваємо високі акорди палкої любові своєї батьківщини, героїзм і культуру УСС. Декоративне мистецтво оформлення вистави завдяки зусиллям мистців: Іванця, Кушніра, Сорохтея, Фартуха найкраще. Портрет полк. Дм. Вітовського кисти П. Холодного та величезний килим О. Кульчицької з мотивами гербів українських земель, що під ним розложено оригінальні істинні „Л. З. О.“ в кінцевих салях впротити себе — це все, що заважає цільності вистави. На салях доволі зелені у разонках. Глядач виходить із вистави захоплений не тільки

ки і змістом, але й із великим естетичним вдівлянням.

За перші два тижні відвідало виставу округло 2.000 осіб. Збірні прогульки прибули з Надвірної і Богородчан та зі сіл: Вовчинця, Креховця, Колодівки, Микитинця, Підлужа, Підпечер, Посічка, Радча, Тявєва, Явизні й Уторник.

З огляду на велике зацікавлення продовжено показ цієї однієї історично-культурної вистави у Станіславові до 31. березня.

Вступ 50 сотників, для селян і молоді 30 сот. Члени збірних прогулок платять половину. Знайдеться певно багато й таких, що зложать і добровільні жертви на дальшу працю над збиранням і збереженням українських історично-воєнних пам'яток.

Прогульковцям дають пояснення на виставі ліжурні.

М. В.

Кожний українець

купує лише по кооперативах: полотна, сирівку, бархани та інші кольорові, фарбовані — та білі тканини

„Шайблера і Громана“
бо на артикули ці обняв заступництво
„ЦЕНТРОСОЮЗ“ — у Львові.

Венізелос з міністрами у Неаполі.

НЕАПОЛЬ, 19. 3. ПАТ. Нині в год. 7.15 год. даєм „Рекс“ приїхав до Неаполі Венізелос з дружиною і 118 особами, між якими є кілька колишніх міністрів, члени парламенту і старшини, які брали участь у повстанні. Венізелоса і адмірала Деместікаса перевезли негайно до Сан Джованні до спеціально приготованих апартаментів.

Венізелос заявив журналістам: „Я переконаний, що уряд порушив конституцію з метою повернути монархію“. Венізелос по кількох днях відіде до Парижа.

„Ларі Соар“ помістив заяву Венізелоса, в якій вияснює, чому прилучився до бунту. Ще перед двома місяцями Венізелос виступав проти бунту. Але зріст монархістичної пропаганди,

переслідування старшин і покликки проурядової преси до збирання грецького політика вплинули на Венізелоса і він прилюдно висловив свої симпатії до повстанців.

Однак збудована флота не поїхала до східної Македонії з допомогою повстанцям, але приїхала до заливу Судя. На вістку, що уряд проголосив повстанців розбійниками, Венізелос обняв провід над повстанцями.

АТЕНИ, ПАТ. До Саламіні вернувся підводний човен із 42 старшинами повстанцями, який після здавлення повстання відплив до островів Додеканезу. Старшини вернули до Греції тому, що Венізелос не хотів брати відповідалності за долю стількох людей.

ВИБОРИ В КРАЮ.

Вибори до волости в Стрілках, або 2+1=11.

До волосної ради в стрілецькій окрузі (по Гурка) увійшло 14 українців, 1 жид і 5 поляків. Мавчи на увазі відносини в Турчинецькій, зокрема неможливість добитись затвердження українця війтом, волосна рада поставила як кандидата на віта Станіслава Сікору, до теперішнього громадського комісара в Луку Горішньому, людину чесну, яка на ставленні громадського комісара здолала собі симпатію населення. Це не подобалося деяким місцевим полякам і жидові Гайкові, власникові тартику у Стрілках. Тому посилались різні доноси проти Станіслава Сікори.

Вибори до волосної зверхності лінялися на день 14. III. Делегат староства Лушпінський, хоча добре й основно поінформований про безпідставність доносів на Станіслава Сікору, почав у сам день виборів робити труднощі щодо вибору Сікори на віта. Коли ради все так обстоювали кандидатуру Сікори, предсиди виборчої комісії отворили виборчий акт, після чого до комісії жид Гайка (який між іншим відтворювався, що половину майна стратить, а не допустить до вибору Сікори війтом) і селянина з Туря Василя Яворського. За Сікору голосувало 14 українців і 3 поляків, проти поляки: Якубовський і Гелень Деметрова з Бусовиць та жид Гайк. Отже за Сікору: 14+3=17, проти 3. Вислід голосування, який проголошено: за Сікору — 9 голосів, на протиного кандидата — 11 голосів!

Проти вибору віта внесено протест, бо: 1) листа, з якої „вийшов“ віт, мала тільки 3 важні голоси; 2) не було урни, в голоси вносили до... капелюха; 3) член виборчої комісії В. Яворський заявив, що в часі голосування за старости Лушпінський відкликав його від урни чи властиво „від капелюха“ та... став йому пояснювати закон (!), а тимчасом член комісії Гайк став щось „мишати“ в урни-капелюсі. Коли п. Лушпінський звільнив п. Яворського від свого товариства, він звернувся до предсиди комісії з протестом проти роботи Гайка, та предсиди заявив: „Сталося свинство, будьте тихо“ (!).

Ось такі то були у нас вибори. Значить: Хоча й поляк, та ще є легіоніст, але коли він ко-мусь не подобався, то війтом бути не може.

Ждемо, що зробить староства з протестом.

Члени волосної ради волости Стрілки.

БІЙКА ЦИГАНІВ ЗІ СЕЛЯНАМИ.

БУКАРЕШТ, 19. 3. ПАТ. Підчас справжньої битви між 200 циганами та селянами при вистрілі лісів загинули 4 особи, 40 було ранених.

БЕЛЬГІЯ РЯТУЄТЬСЯ ПЕРЕД ДЕВАЛЮАЦІЄЮ ФРАНКА.

БРЮСЕЛЬ, ПАТ. Уряд оголосив розпорядок про обмеження торгівлі дефіцитом золотом і сріблом. Купно закордонних дефіцитів заборонено, хіба що їх треба на заплату привезти до Бельгії товарів. Ввозити і вивозити золото може тільки національний банк Бельгії. Уряд видав згаданий розпорядок тому, щоб не допустити до девальюації бельгійського франка.

СТРАШНА СМЕРТЬ РОБІТНИКІВ ПІД КОЛЕСАМИ ПОЇЗДУ.

МАЛЕНС, 19. 3. ПАТ. Постіпний поїзд з приводу великої мряки наїхав на робітників, які працювали при залізничному шляху. Сім робітників загинуло під колесами поїзду, кілька наїхав ранених.

БІЙКА ПОЛЩІ З РЕЛІГІЙНИМИ ФАНАТИКАМИ.

КАРАЧІ, 19. 3. ПАТ. Після винесення смертного присуду одного музуаманіна в Карачі, якого засудили на смерть за збирання ілюстрацій відкопала його тіло та понесла вулицями міста. Підчас сутички з поліцією було збитих і ранених 200 осіб.

ЧЕРГОВА ДЕВАЛЮАЦІЯ ДОЛЯРА.

НЬЮ ЙОРК, 19. 3. ПАТ. На грошовому та товарному ринку зазначилася доволі значна знижка. На ринку вартісний паперів також зазначилася знижкова тенденція. Багато акцій впало на 1-2 доларів. Облігації Німеччини втратили дві точки.

Справа „ревіндикації“ правосл. церков.

Дня 7. березня окружний суд у Рівному розглядав 73 справи „ревіндикації“ православної церкви для римо-кат. костелів. На засіданні суду повноважний римо-кат. єпископської курії прохав територіально розглянути ці справи, які торкаються уніатських будинків. Інтерпретував це так, що постановою Найвищого Суду з 20. листопада 1933 р. торкається виключно римо-католицьких будинків. Одночасно повноважний римо-кат. єпископської курії просив суд припізнати державний скарб як третю особу з метою зберегти права регресу.

Повноважний волинський православної консисторії, адвокат В. Перевцов покликався на § 1. кодексу та на загальні постанови кодексу про процедуру і спротивився внескові позовника, прохавши присудити кошти спору.

Окружний суд відкинув оба висновки позовника та 73 справи „ревіндикації“ приписав і приписав православної консисторії судові кошти по 47 коп. 70 сот. від кожної справи.

Вбив і закопав десять осіб.

ТЕГЕРАН, 19. 3. ПАТ. У місті Шіраз, провінція Ферган, поліція арештувала якогось Саїда-Мамута Алія, в якого хаті знайшли закопані трупи десяти осіб, які він повбивав. Вбивав їх з метою потаємного, який вкидав їм у лаву. Опісля трупи обкрадав із вартісних предметів. Один із трупів вивернув отруту та повідомив поліцію.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— У Штрасбургу німецький емігрант, журналіст Якоб, одержав перед 8 тижнями телеграму з Базилі, куди негайно виїхав і від того часу загинув по нім слід.

— Архидиак Отто надіслав листа до союзу жидівських воєнків монархістів, підкреслюючи, що жиди в тяжких хвиликах остали вірними цареві. Цього листа відчитав на сходинах гоюзу м. Макс фон Гогенберг.

— В Америці арештували 3.000 торговців наркотиками, фальшивників банків і пацкара.

— На Кубі влада переводить чистку між урядовцями, які брали участь у генеральній справі. Спеціальний трибунал засудив 10 урядовців від 6 місяців до 6 років. Багато урядовців усунули. 26 комуністів відповідалиме перед юстиційним судом за протидержавну акцію.

Бомби ваги 150 кг.

ОБІЕДО, 19. 3. ПАТ. Поліція сконфіскувала мішні склади зброї і муніції. Бомби вагнуть по 150 кг.

Новий уряд у Норвегії.

ОСЛЮ, 19. 3. ПАТ. Провідник робітничої партії і президент стортінгу (парламенту) Нігардсфольд пропонує королеві листу нового кабінету. Нігардсфольд буде прем'єром і міністром праці, міністром закордонних справ буде Кот.

Виганяють японців з Філіппін.

ТОКІО, 19. 3. ПАТ. 20 японців, які від 15 років мешкають на острові Гуам (Філіппіни) одержали приказ покинути острів. Влада мотивує це розбудовою військових фортифікацій, нової бази для американських десантних і морських сил на цій території.

Самохід завалив дві камениці.

ТРИГОТ, 19. 3. ПАТ. У Басовіце великий вантажний самохід наїхав на двоповерхову каменицю, яка завалилася до 10 хвилин. За нею завалилася теж сусідня камениця. Два шофери згинули, мешканці камениць врятувалися.

Наради у Білм Домі про положення в Європі

ВАШИНГТОН, 19. 3. ПАТ. През. Рузвельт відбув нині одноденну нараду у Білм Домі з державними підсекретарями Гулем і Норманом Дейвісом.

Ліцитація Народного Дому в Сяноці

Дня 12. квітня ц. р. відбудеться у Сяноці ліцитація „русского“ Народного Дому на довгі, що їх затягнули сяноцькі москвофільські вожаки з метою рятувати доведене ними над беріг пропасти т-во „Бескид“. Викличава ціна сягала 14.900 золотих

Іменини маршала Пілсудського.

У зв'язку з іменинами маршала Пілсудського в дні 19. ц. м. місто Львів протягом двох днів було удекороване урядовими прапорами і фєстонами. В понеділок ввечері урядові будинки були ілюміновані, а по місті протягали оркестри з лампонами. В ратушеві салі відбулося надзвичайне засідання міської ради, на якому на внесення президента Дроздовського призначено м. м. Пілсудському громадянство м. Львова.

У вівторок в 9. год. відбулося богослуження в головних храмах всіх обрядів і віросповідань а в год. 11. відбулася на Галицькій площі військова дефіляда, яку відвідав воєвода Беліна-Правомовський з оточенням представників військової і цивільної влади. Паради скінчилися академією в салі міського театру.

НОВИНКИ

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГолошуються в нашому ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГолошення.

— Українець у Львові купив два літаки. У відомій німецькій фабриці літаків „Юнкерс“ за купив директор Фортуна Нової Т. Галицький два малі транспортні літаки, якими розвозитиме „Ф. Н.“ свої вироби в надальше віддалені місцевості Галичини, Волині, Холму і Полісся. Таким чином „Фортуна Нова“ дає запоруку, що майже кожного дня, розвозитиме свої солодощі навіть там, де годі доїхати залізницею, самоходом, або возом.

1060

— Справа будівельного руху. В салі ремісничої палати у Львові відбулося віче будівельних робітників при участі понад 1000 осіб. Обговорювано справу будівельного сезону, konieczність збірної умови і негайно розпочати роботи. Ухвалено відповідні резолюції.

— Львівська хроніка. На залізничному двірці прикордонна сторожа придержала жінку промишловця Зінгера, що верталася з Відня та забрала в неї багато перепачкованих річей. — При пл. Гвардії Народової стрілив до себе а самогубному намірі органіст Карло Оленевич, якого в тяжкому стані перевезено до шпиталю. — У шпиталю померла 30-літня Марія Новогродка, що отроїлася з причини нещасливої любови. — Тамже помер 2-літній Іван Лясота, привезений зі села під Володимиром. Він удавився, проковтнувши двозолотівку. — З хати Натаня Мельмана при вул. Шептицьких 21. злодії вкрали біжутерію, столову заставу та готівку все вартості 1900 зол. — На залізничному двірці буфори вагонів роздавали Павловському Стан. руку.

— Краєва хроніка. У Городенці арештували вояка пов. староства Ант. Балюка, що з депозитів крав зброю та продавав підозрілим особам. — У Сморжі, Підгір'ях і Олеску (Стрийщина) було кількакратно занедужань на п'ятистий тиф. — У Демні (Скільщина) повісився у правитель фабрики скринь Братів Гредель Генр. Шмід. — Державний скарб зняв дерево найбільшої деревної фірми в Галичині „Годуля“ (Станіславщина) за залагаючи податки 270.000 зол. — В лісі біля Губич під Бориславом упав робітник Магур з дерева і так сильно потовкся, що незабаром помер. — У Велдіжі пов. Дбління напало двох бандитів на дім Евгєнія Весоловської і побивши її та служницю, огробили ціле мешкання. — В Турці пов. Коломия Анна Кобачек лишила без нагляду на припічку 7-місячну дитину, яка апала на розпечену кухонну бляху і так сильно попеклася, що за кілька днів померла.

ВІСЕН ЧЕРЕВАНЬ.

ЯК Я СТАВ ЕЛЕГАНТОМ.

Коли Вам, дорогий Читачу, доведеться стрітати мене, зверніть увагу, будь ласка, на мої одягати, а фєсоном запропоновані штани. А ви, прохавши синьо-чорно, зелено чи сірою чи яким прийдеться тільки добре моїй кравати та такі напівваду шовковий хустинці у кишені. А ви ласкаво, на теоретичних посадах, що хочете постійно в дірках черевичках і ви, що обернули свій ваделих узе на третю сторону не дивіться на мої тихолоди ані на мій фільцовий, шовковий вєпєлюх, бо очі повискакують вам, вєпєлюх українські сенатори ві семату по промові м. Косцаловського.

Коли я вам іще завірю, що штани вощу на вєпєлюх, що мої скарпятики зовсім недіраві та, що в лєтї маю ще одну пару лєтєвих штанив і де-яких шовкових сорочок, ви зрозумієте, що Евгєній Черевань перейшов дивовижну крізу. Він став елегантом.

Як я став елегантом? Оце я те питання, якого розважка буде готовою неохайною рецептою для всіх, які ще досі не вилічили хронічного кару кишені шовковою водою Франца Йосифа ані зорощено з когутником.

Непричєм додам, що цю рецепту я вже опістував і користати з неї можна тільки тоді, коли в лєтєвих Нар. Торговлі дійдете зі мною до порозуміння.

Причиною того всього був Іриней Вільма. Дуже симпатична людина, що жила і вмерла в одному числі „Діла“, що вєрєтї через усіх сірєх очей, який зумів обєднати, дістав посаду у фабриці і похололо тепер як сам уєльський князь. Точнєйшє скажу, що свою карєру завдячує

Іриней Вільма виключно мені, бо я дозволив йому бути героєм одного мого оповідання.

Охожість деяких прикмет Іриней Вільма з моїми така: крєпєтий вєс та старє, поплємєнє, сірє вєбрання, вєдєликали якєс у редакції дєкуєсїю між лєтєратурним критиком і злєбодєнним фєйлетонїстом на тему: чи має Черевань буд-які вєглєди на карєру Іриней Вільми.

Спєц від політики, що мучився самє над проблемою, які користи принєсє би Україні соєз а Абїсїнїєю та якє становїще займє до тєї справи Греція на випадок перємоги рєволюцїонєрїв, аупїнїв свою тєлємовїту аїсальну машину і дїпломатїчно уємїхачїсє заговорїв:

— Слухайте, Черевань, продєм єлєгантєє убрання, купїть...

Я почєрєвонїв з обурєвєня.

— Глузуєтє а мєнє, чи щє? Вїбачтє, ає...

— Єлєгантєє, кажє вам, ручє вам, що до двєх тїжнїв у тому вєбраннї вїнайдєтє собї... тїп-тєп багатє дївчїну.

Рєзополїтїкована машина знову зєцєкотїла: „Схрєщєння чорнїх абїсїнїцїв, які вїдомї своєю бєзамїбїтїєстю, а українцїма, що є єдїним з найамїбїтїїснїх народїв — далє би у вїслїді повнєвартї єуспїлнї єдїнїцї з помїрковєжнїмї, особїстїмї і загальнє-нацїоналнїмї амачєннїма. Коли долєтї щє... — вїплєвовувала рїдкї.

А з другєго кїндє редакції долїтєло: Кажє вам, докторє, нєоднє Лїда рукамі я нєгатамі чїпєлєсє би Черєваня, ає вїн мусїв би вїдповїдно пєрєдєлїтїсїя...

Я сєнтїмєнтальнє вїдвївєсє у днє чорнїлнїцї я обєрїзєвєчї пєрє, обєрахєвєвє: убрання докончє пєтрєбєю. Вїзїмї, що схєчє за нєгоє якїх 70 вєл. Гм... Гм... Мої мїсєчнї дохєдї: 10 тєорєтїчнїх зєлєтїх за фєйлєтєтє (тємї щє нємаї), 15 утєпїлнїх а „Нєдїлї“ (тєбє яєкєсє сєнєзєцїї), 5 обїїлнїх аї „Сєбєбєї“. 7.50

„євєнтєуальнїх“ а Товариства журнєлїстїв, якє щє журнєлїстї схєтїлї бї поплатїтї вїдєдєкї, а якїх 20 вєл. можє бї поплатїтї на кєнтє посєдї, якє прїобрїцєлє мєнї єднє добродїїка, яєкє єсєртї товаришнї дємєчєкє хєдїтє до шкєлї рєзєм їз дємєчєкє прїятєлєкї товаришнї дємєчєкє колїшнїєю учїтєлєкї жїнкї дїрєктєра банкє... Ну, вєрєтї бєдєй пєчєтїєвє зєрєблє вїдєстєпєлєчє кїновї картї товаришам, які далєтє натїгєтїтї сє бє на кїно. Можє... можє на сїмдєсєтєку, щєпєрєдє трохи тєорєтїчнє я утєпїєнє, стїгєвєсє дєсє за двє мїсєцї і має бї убрання тєдї, колї можє вїкє лєжєтї голїй.

— Но як? — політїк покїнчїв свої політїчнї комбїнацїї і зєвєрнєвєсє до мєнє, пєрєбїзєвєчї мєнї вїпрєжєнї мїркуєвєня — Черєвань, кажє вам, цє дїя вєс чїстїй їнєрєс. Колї нє вїзїмєтє, тє вїдєстєпєлєчє убрання яєкємєнєбєдє з єрємєкєрїв нашєго балє на другїй рїк...

— А кїлькє яє хєчєтє — вїдушїє я аї сєбє нїєкєвоє, щєб вїдчєпїтїсїє.

— Прїїдїтє до мєнє, спєчєтєкє спрєбєуєтє... — пїдїєв хїтєрє, нєвєчє Лїтєїнов до Єрїє, нємєвєлєчє чї нєго до пєдєдєкї є чєрвєнїй рєй.

Двє днї пїєнїшє бєз я вїслїснїком єлєгантєнєго гравєтєовєго гєрїєтєру. Рєзєрахєвєсє я з вїєлєнїком прєстє: 1) покєзєв ємєу рєкєнїєс фєйлєтєнєу, ає якїй дїєтєвє 10 вєл., 2) вїрїєсє на мїсєцє кїновїх карт яєкє дїєтєвє рєзє на тїжєдєнь (10 вєл.), 3) дїєтєв 10 вєл. єзєдєтєку а адмїнїстрєцїї, зєлєвїшїє, щє пєтрєбєю на зєручїнїх є бєрїєслєвськєю нєфтєрєкєю.

Єднєчєсєно пєстїєвє я в рєх вїєлєтєку, щє двє бєлї пєнїє зєвєрнєлїє яє мєнє увагє на бєлї, кудї я вїбєрєвєсє в нєвїм убраннї. У редакції єдїєвїєсє рєх. Пєсєрєдїї вїєлєснїк убранїє стєв єрєдїє. Вїн нє мєв сємїєвїє, щє вїрєжїєнїє зрєбїлє тїлькє нєго убрання, а єє я. Обєрєвє мєнє і кємєчєвє:

Міський Театр у Львові, 20-го березня 1935.
Великий Театр

Нині в год. 730 веч.

„К Р И К“

емоція і артистичне задоволення

Театр Різноманітностей

Нині год. 730 веч.

„Мій коханий дурнику“

Капітальна комедія Знаменита гротескова проблема

— Небувалий поступ. Пані П. учора перший раз відважилася пити каву з цукором „Луна“ і переконалася, що український виріб є кращий від чужого.

— Заборонені видавництва. М-ство внутрішніх справ умістило у списку часописів, яких не можна до Польщі заборонені, шість соціальних брошур п. п. „Триумф науки Леніна і Сталіна“ і три еміграційні часописи „Наше Слово“ (Париж) в польській мові, „Наш Клич“ (Буенос-Айрес) в мові українській і „Прометейшпер Гедіна“ (Канада) по жидівськи.

— Домагаються податкової мораторії. Організація польських осадників на східних окраїнах виландила меморіал до м-ства скарбу в справі податкових полекш. Вони домагаються 5-літньої податкової мораторії.

— За службові зловживання. В Тернополі відбулася нова судова розправа проти колишнього начальника скарбового уряду І. Матвіяса, засудженого за порушення владі на 4 місяці арешту з припиненням і проти М. Ротмана, власника фабрики оцту в Тернополі, засудженого на 4 роки в'язниці за намову урядовців до службових зловживань. Ротманові об'явлено кару до 2 років, а Матвіясові підвищено до 6 місяців і припиненням.

— Академія в честь Тараса Шевченка. 17. березня відбулася в Варшаві в салі гва торговельників заходами Українського Центрального Комітету академія з нагоди 74-х річків смерті Тараса Шевченка. Реферат виголосив П. Зайцев, потім відбулася концертна частина, на яку зложилися виступи солістів і хору ім. Лисенка.

— Викад про Україну в Берліні. В четвер, 21. березня, в год. 830 веч. відбується заходом „Німецько-заграницного Академічного Клубу“, що стоїть під проводом б. губернатора д-ра Шульц-Еверта, викад проф. д-ра Зенона Кузеля: „Україна в минулому й сучасному“.

— Союз загр. представників преси в Берліні відбув 28. м. м. загальні збори, на яких вибрано виділ, до якого увійшли: голова проф. д-р Зенон Кузеля (Україна, Канада), заступник голови Карло Кідельген (Румунія, Польща, Естонія), скарбник д-р Гуго Шварц (Чехословаччина). Союз має тепер коло 80 членів із 35 країв, між ними 9 українців. Увесь виділ вибрано наново акляміцією, д-ра Кузеля по раз шостий. Союз має значну читальню (Лезгаль дес Вестенс) з окол. 100 часописів. Ба

— Штани підтягніть, таж вони ва низько.

— Не маю шельок!

Редакційні співробітники буди свідками, як політик з'являв зі себе шельки та причіпав до мене.

— Ну, тепер добре... тільки ви не маєте інших мештів?

— Ні!

— Товаришу, таж в подертих мештах не буде ніколи елегантні навіть, коли би ви взяли на себе вбрання самого принца Уельсу.

Тоді я дістав черевик як безплатний додаток до убрання.

Ще день пізніше дістав я фантазійну краватку, потім шовкову хустину, — далі модні окартинки зі „стрілкою“. Як безплатний додаток до безплатного додатку прийшли ще рукавички і чепіросниця.

Я борониса щодня:

— Алеж, пане редакторе... виж знаєте...

— Знаю, знаю... що не маєте грошей. А хто з нас їх має! Але я не можу дозволити, щоб люди дивились на вас, коли вже всі знають, що це мое убрання. Ви мусите виглядати як справжній елігант. Це вже не ваша справа, а моя...

Я був такий переляканий, що дивився з острахом на футро. Може ще і футро скоче мені відступити...

Одного дня довідався я, що для мене шукають справді багату нанин.

І тепер кожного дня, коли вхожу до редакції, маю трему. Уявляю собі, що цей вибраний для мене додаток до елегантного убрання чекає на мене. Вийду, а мій одіжун представить мене їй і з'являть таким самим, як тоді, коли давав мені хустину:

— Прошу... ця пані годиться стати вашою жінкою. Вона бачила, як ви одягнені, а це вистачає.

Чи я зможу що відповісти — не знаю. Треба би хіба снитати принца уельського — теж елегант, що ще досі не оженився.

женим булоб, щоб теж українські редакції надсилали по одному примірникові. Адреса: Berlin W. 50. Nürnberg Str. 53/30.

— Арештовано сто пасторів. В Берліні й провінціальних німецьких містах арештовано коло 100 пасторів, щоб не допустити їх до відкриття з амвоци проклямації в справі віроісповідної церкви. В цій проклямації названо новонімецьку релігійну течію ересю. Між арештованими пасторами знаходиться теж колишній командант підводного судна зі світової війни, що став опісля пастором.

— Танк, що скаче. В американському місті Лінден сконструювано новий танк для вжитку армії Зл. Держав. Цей боевий віз може перебувати терен, засіяний камінням і кушами, зі швидкістю 100 км. на годину. На кориснішому терені може досягнути швидкості 170 км. Але найцікавішою інновацією є прилад до скажання, що складається з великих пружин, уміщених на задній осі. Пружини можна вправити в рух за потисненням гузика при кермі. Завдяки цьому приладові танк може скочити на висоту 2 і пів метра та довжину 10 м., при чому машина не зазнає ніякої шкоди.

— Напад індійців. Індійці в Канкук у американському штаті Чінаас числом 500 осіб вимордували мешканців білої раси і підпалили всі державні й міські будинки. Влада вислала військової відділи, щоб укарати ворохобників. Числа вбитих досі не устійнено.

— Небувалий осяг молодого америкайця. Молодий 24-літній америкайець Давид Ервін із Саркокс, Мізурі, перебував сам один таку мандрівку, на яку ніхто не важився би без відловного приготування. Він сам один тільки з кількома собаками перейшов торік літом від північної Аляски на схід безлюдною замерзлою територією, на північ від Канади, аж до озера Бейкер. Перейшов 2.000 миль по снігах і дедах, аж до озера Бейкер, відки на полудне ще треба добиватись 800 миль до найближчої оселі Черчіл у північній часті провінції Манітоби. Коли добився до озера Бейкер, до снігової хати ескімосів, був уже неспритомий, замерзлий, майже неживий. Ескімоси привели його до життя й відгодували та огріли. В них був шість місяців. Щойно тепер вийшли його подорожники і допоможуть йому дістатись до Черчіл. Його переходи в останніх днях, заки допався до снігової хати ескімосів, це надлюдська борня за життя.

— Рішкі вістки. У Відні вбудують новий величезний стадіон, що матиме назву „Дольфуса“. Чотири великі італійські банки зливаються в один під державною контролею. — У найближчому часі радіостанція на Айфлевій башті в Парижі перейде на довготу хвилю 206 метрів. — Світський уряд задумує у Москві будувати окремі типи літаків для дослідів підбігунових країн. — У Ленінграді серед паперів, що залишилися із спадщини Пушкіна, знайшли один оригінальний лист Вольтера до Фрідріха Пруського з 1737 р. — На Камчатці відкрила наукова експедиція у 100 км. від берега Охотського моря великі поклади камінного вугілля. — Еспанський уряд поставив законопроект, щоб призначити 447 міль пезет на зміщення баlearських островів. — Норвеський човен „Торсгавн“ відкрив під бігуном великий простір землі досі незаписаний на карті; назвали її землею Інгрід Крістенсен від жінки власниці корабля. — На рибачьому конкурсі на ріці Тічіно під Павією затонула моторова лодка разом з чотирма представниками влади. — Біля Таганрогу захопили ледяні криги чотири човни з 16 рибакими і потягли на море, де вони припали без вістки. — В графстві Мідлсекс (Англія) впав літак, при чому згинули два пасажери і пілот.

3 концертної салі в Берліні.

Вечір камеральної музики відбувся дня 7. березня в салі Бетовена. Добірний смичковий квартет Церніка виконав два квартети (Б-дур, оп. 18, № 6 Бетовена та Ц-моль, оп. 51, № 1 Брамса) і т. зв. „Кларинеттенквінтет“ А-дур, оп. 146 Регера. Партію кларнету відіграв хвиловий співучасник проф. Ріхтер. Мистецький рішень цього вечора був доволі високий. Виконання гарне, лиш „ліщівката“ (аж дивно!) виходили подекуди нерівно. Проте цей вечір лишив по собі дуже миле враження.

Гаспар Кассад. Хто такий Гаспар Кассад? Віольончеліст, родом з Барцельони. Концертну класу гри на віольончелі покінчив під оком

славного педагога проф. Казальса. По концертовому турне в полудневій Америці та різних краях Європи загостив Кассад я до Берліна. На жаль, тільки з одним концертом, програма якого складалася з творів Баха, Саммаріни, Штрауса, Кассад та Шумана. Крім цього в низку наддатків. Кассад — це здійснена музичний ступінь віртуозності. Його гра чаруватиме до себе. Тому-то й поведінка Кассад публіки була того вечора „аймиков“. В присутні (з дальших місць) лишили свої місця збитою масою (очевидно в часі наддатків) стали біля сцени, немов боячись, щоб мистецтво не покинув їх за скоро. Такий-то Гаспар Кассад!

Е. Цимбаліст.

Із судової салі.

АПЕЛЯЦІЙНА РОЗПРАВА БРАТІВ ПРОЦЮКІВ У ЛЮБЛІНІ.

Ще дня 24. вересня м. р. окружний суд у Луцьку на виїзній сесії у Володимирі Вол. засудив 1) Тимка Процюка, студента богослов'я у Львові, 2) його брата Володимира Процюка, ученика Малої Духовної Семінарії у Львові, чотири роки в'язниці і 3) Василя Кисіля, селянина з Орища, пов. Горохів, на три роки в'язниці — всіх трьох за приналежність до ОУН.

Прокуратор притягнув перших двох засуджених до відповідальності за приналежність до ОУН, спираючись на обвинувачення на: 1) нелегальних виданнях ОУН, які поліція знайшла при ревізії в дні 20. березня 1934 р. на стріху у Василя Процюка, батька перших двох засуджених; 2) змісті заборонених рефератів у Тимка Процюка підчас ревізії в його помешканні у Львові дня 18. квітня 1934. У двох рефератах — каже акт обвинувачення — засуджений Тимко Процюк висловив свої погляди про будову української держави згідно з теорією Вячеслава Липинського і накреслив працю духовенства у цій відбудові. Інші реферати обіймали головні думки проповіді. Вкінці третім доказом вони обвинувачених Процюків були вістки конфідентів про їх приналежність до ОУН, організування гуртків ОУН і записання ними нових членів.

Обв. селянина Василя Кисіля притягнув прокуратор до відповідальності за організування гуртків ОУН у селі Орищі і за його стрічу з Процюками, спираючись на обвинувачення на зізнаннях поліціанта Станіслава Боженка. Підчас ревізії у Василя Кисіля дня 31. травня м. р. поліція забрала тільки українські часописи „Українське Юнацтво“, „Студентський Шлях“ і т. д., які, як каже акт обвинувачення, прихильно ставляться до ідеології ОУН.

Оборонці засуджених зголосили апеляцію і в п'ятницю 15. березня ц. р. відбулася апеляційна розправа в Любліні, після якої суд уніс усіх трьох від вини і кари.

Тимка і Володимира Процюків боронив обох розправах обор. д-р Володимир Старосольський, сел. В. Кисіля адв. Підгірський з Ковля.

ДИВОГЛЯДИ.

НАИБІЛЬШЕ ДРУКОВАНИЙ АВТОР.

Ще нині Сталін. Його книжку „Ленін“ видрукували в 3 мільйонах примірників і розслали до примусової лектури по всіх селянських колхозах та інших станицях комунізму, де існує єдиний бог — Ленін і єдиний його пророк Сталін.

ПРИЧИНА ВБИВСТВА.

У Франції в околиці Сент-Етієн циган Барлан убив члена свого табору за те, що той фальшиво співав. У біяці з того приводу ще зникло кількох циган.

Дописи.

СЯНІК

Організування служниць. Нарешті і з Сянїк почав організувати новий сотрудник о. Бізівський машину присаду у братстві Апостольства. Машини Покищо вдалося придбати 80 членів. Як на початку — то вже доводи багато. Дотепер це діяння дуже важко об'явити і через це ми понесли неабиякі витрати. В Сянїк перебуває постійно 400—500 наших діячат на службі і по кількох роках побуту в цій жидівсько-польському місті вони пропадали для нас тільки через нашу дотеперішню просто карістну а-

Дешеві білі дні

з 40% знижкою ціни уладжує Галицький М. Галицький Новин. — Галицька 15. — 15.000 штук полотен по цінах нижче фабричних.

Вечерниці з танцями під якимсь „Шануймо народку кошу!“ влаштував „Союз Українок“ у Старім Самборі дня 23. II. Перша цього роду імпреза в нашій містечку була знаменитим показом оригінальних народних стрій жіночих і чоловічих. Перед очима численно зібраної публіки передефілювали наші жінки і мужчини в різноманітних оригінальних строях народних, вишазуючи красу народного одягу. Побіч оригінальних стрій можна було бачити діткависта сукачів, вишитих гарними народними мережками і зобрами. До найгарніших оригінальних стрій треба зачислити гуцульські стріи пп. Стефанії Морозової (Дора) і Демковичової (Мікуличина), п. Меданії Вовчичкової (прегарний мішанський старосамбірський зі Старого Самбора), п. Юлії Кархутівної (бойківський зі Стрілбич, ший з білого полотна з широким полотном накиненим на голову), п. Ярослави Микитівної (бойківський з Грозової), п. Марії Ровдуч бойківський з Борині ад Турка в чудово вишитим і з вишиванням жупаном), Марусі і Мізля Телемуків (дівочий і парубочий бойківський стрій з Яблочки Нижньої ад Турка), п. Юлії Ровдичівної (бойківський зі Стрілб), п. Омельки Сенета (бойківський з Головецького), п. Люби Солевицької (покутський з Товмачна ад Коломиї), п. Марії Дашової (Ведричівці, пов. Заліщики), п. Шингалової (Стубенець, пов. Пережисль, з оригінальним жупаном), пп. Гіоримової і Лішиської (Дівої пов. Жовт.)

